Srijeda, 03.10.2012.g.

Jučer sam povrijedio jednu, meni jako dragu, osobu. Nije to bilo kroz

neku svađu ili nešto slično. Ne, bilo je to kroz razmjenu mišljenja o nekim

situacijama u kojima smo oboje učestvovali.

I mnogi bi rekli, kada bi im ispričao o čemu se radilo, da to nije ništa, da

se to svima nama stalno događa, da time ne mislimo ništa loše jedni o

drugima.

NO, MENE JE TO CIJELI JUČERAŠNJI DAN BOLJELO. I DANAS

SE NASTAVILO.

ZATO JER SAM UVRIJEDIO MOJEG LJUBLJENOG GOSPODINA.

KAKO, A NISAM S NJIM IMAO NIŠTA?

TAKO, VRLO JEDNOSTAVNO, NISAM POŠTOVAO JEDNU OD

DVIJE JEDINE ZAPOVIJEDI KOJE NAM JE DAO ZA SVOJEG

ZEMALJSKOG ŽIVOTA.

NISAM LJUBIO BLIŽNJEGA SVOGA ČISTOM LJUBAVLJU, TAKVOGA

KAKAV JE, NEGO SAM GA ŽELIO UVJERITI DA SE TREBA

PROMIJENITI ONAKO KAKO SAM JA MISLIO DA BI TREBAO.

A ZNAM DA SE TA DRAGA OSOBA U SVIM TIM SITUACIJAMA,

O KOJIMA SMO RAZGOVARALI, PONAŠALA I ČINILA ONO ŠTO

JE ONA, TAKVA KAKVA JE, NAJBOLJE ZNALA I MOGLA.

S PUNO LJUBAVI I OTVORENOG SRCA KOLIKO GOD JE TO

MOGLA.

NO, ZLI ME USPIO U TIM TRENUCIMA ZAVESTI I USADITI MI

NEKE RIJEČI I REČENICE S KOJIMA NISAM LJUBIO BLIŽNJEGA

SVOGA KAKO GOSPODIN ISUS OD MENE HOĆE, NEGO SAM GA

POVRIJEDIO.

JA NISAM LJUBIO, JA NISAM DOBRO ČINIO, JA SAM

SAGRIJEŠIO.

I već sam jučer odlučio da ću taj svoj grijeh prema Gospodinu i bližnjemu

svome, JER ME JAKO MUČIO, ispovjediti na večernjoj misi.

No, nisam otišao na ispovijed jer su se u crkvi molile molitve

LISTOPADSKIH POBOŽNOSTI.

Pa sam se samo, onako iskreno, ispovjedio i pokajao prilikom misne

ispovijedi na početku mise.

No, danas kada sam se probudio, i dalje je u meni ostao taj nemir, nemir

izazvan grijehom kojeg sam počinio.

ZA MENE JE TO BIO VELIKI GRIJEH.

I otišao sam na misu u susjedni grad. Mislio sam svakako ići na misu, pa

sam usput mislio da se tamo ispovjedim.

No, kada sam ušao u crkvu, u meni je onaj zli pokušao smanjiti odlučnost

moje odluke za ispovijed, uvjeravajući me da taj grijeh nije veliki, da sam

ga jučer već pod misom ispovjedio.

I PRVI ZNAK.

Baš kada sam ja tako razmišljao, stojeći na početku crkve, GORE KRAJ

OLTARA IZAĐE JEDAN DRAGI STARI SVEĆENIK, BONO ŠAGI,

KOJI JE U TO VRIJEME SVAKI DAN ISPOVJEDAO U TOJ CRKVI,

I KRENE PREMA ISPOVJEDAONICI KAKO BI ISPOVJEDAO.

I ja napravim korak da krenem prema ispovjedaonici. Pa se opet

zaustavim jer me zli ponovno pokušao odgovoriti jednom mišlju da kako

će to izgledati, bio sam u subotu na ispovijedi u Međugorju, i evo me

odmah za četiri dana ponovno. Da to ne treba, da će me svećenik sigurno

drugačije gledati, da nešto glumim.

A ja si mislim, da koliko samo grijeha,

velikih i malih, učinimo dnevno prema

drugima oko sebe, SAMO ČINEĆI GRIJEH

PREMA ZAPOVIJEDI LJUBAVI

GOSPODINA ISUSA KRISTA, LJUBAVI

PREMA BLIŽNJIMA, da bi se trebali i

dnevno ispovijedati.

I tako ponovno stanem.

I ONDA MI JE U POMOĆ PRITEKAO

MOJ PRIJATELJ, TATA-MATA ZA

ISPOVIJEDI, SVETI LEOPOLD MANDIĆ.

JER, ONAKO U NEDOUMICI ŠTO DA ČINIM, OKRENEM SE DESNO

OD SEBE, I POGLEDAM PREMA SLICI DRAGOG SVECA KOJA

STOJI OSVJETLJENA U JEDNOJ NIŠI.

A ON, IMAO SAM OSJEĆAJ DA JE ŽIV, TAJ MOJ I NAŠ

PRIJATELJ, SVOJIM ISPRUŽENIM I PODIGNUTIM RUKAMA, KAKO

JE NASLIKAN NA TOJ SLICI, SA SMJEŠKOM I RADOŠĆU U

OČIMA, ME GLEDAO I ZVAO.

DRUGI ZNAK.

MOJ ME PRIJATELJ ZOVE DA SE ISPOVIJEDIM. NEMA SE TU

VIŠE ŠTO ČEKATI.

JA SAM MU SE SAMO NASMIJEŠIO, KIMNUO MU GLAVOM,

ZAHVALIO MU ŠTO SE MOLI ZA MENE I SVE NAS, I KRENUO

NA ISPOVIJED.

I normalno, poslije ispovijedi, nestao je

onaj nemir i osjećaj krivnje.

Znao je to dragi Leopold kada me zvao. Jer da se nisam ispovjedio, nosio

bi to danima u sebi, razmišljao što onaj moj bližnji sada o meni misli, o

onome što sam mu rekao, što se dogodilo, da li će se osjećati povrijeđen

ili će preći preko toga, i kojekakve druge misli.

No, sada je moje srce bilo čisto. GOSPODIN JE MOJ GRIJEH PREMA

BLIŽNJEMU PRIMIO NA SEBE, ISCIJELIO JE MOJE SRCE.

I GOSPODIN ĆE DALJE RIJEŠITI S ONIM MOJIM BLIŽNJIM.

JA SAM SVOJE UČINIO, DALJE ĆE GOSPODIN.

ZATO TI BESKRAJNA HVALA, PREDRAGI

MOJ GOSPODINE, ŠTO UZIMAŠ NAŠE

GRIJEHE NA SEBE I ISCJELJUJEŠ NAŠA

SRCA.

SMILUJ NAM SE PO MILOSRĐU SVOJEG

IZRANJAVANOG SRCA.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC, BOG

OTAC, I VAŠ DUH SVETI.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI.